

דניאל רבנר | סמנכ"ל התוכן בחברת הניו מדיה דה בוקס

חם מהקופסה

דניאל רבנר כבר היה על מסלול של כתיבה: "הייתי בצוות שכותב לפריים טיים וכותב מחזה לתיאטרון; המחזה לא הצליח והתוכנית נפלה. חטפתי סטירה. זה היה להגיע גבוה, עוד טיפה ולהתרסק. ואז נהייתי כותב פריילנס".

הצלחת להתפרנס?

"הצלחתי כי הייתי חרוץ, אבל הסתכלתי על כותבים בתעשייה וראיתי 10% שחיים טוב, וכל היתר חיים מפירורים. כלכלית נטו, לא רציתי להיות שם. התגמול לא הלם את המאמץ".

במקביל נפתחו לרבנר שתי דלתות; האחת הייתה פסטיבל סמול במה 5, שם שימש כמנהל אמנותי, והשנייה היא ההחלטה לכתוב בלוג על ניו מדיה, בנושאים כמו שילוב אינטרנט וטלוויזיה, רשתות חברתיות ותקשורת מסורתית וניצול הטכנולוגיה כדי לקדם את עולם הבידור והתקשורת.

אישי: 36, נשוי +1, מתגורר בהוד השרון
השכלה: בוגר לימודי קולנוע ותיאטרון בניו יורק
עוד משהו: מרצה בארץ ובעולם על קרוס מדיה, ניו מדיה, תרבות רשת ועל תרבות פופולרית, וכן מעביר סדנאות ליוצרים במסגרות אקדמיות

"באחד מפסטיבלי ראש פינה הבנתי שכולם מרברים על ניו מדיה אבל אין לאף אחד מושג מה לעשות עם זה. פתחתי בלוג, ועצם כתיבת שלושה פוסטים בשבוע הפכה אותי למומחה. זה שדרג לי את הקריירה, בתוך חודשים, מאדם שכותב בלוג לאדם שפתאום יודע משהו שאחרים לא יודעים. הבאתי לשולחן משהו שעשה לי קידום היסטרי".

מעודד מהמוניטין שצבר, רבנר שלח קורות חיים אחר קורות חיים, וב-2009 הגיע לעבוד בחברת הניו מדיה דה בוקס בניהולו של אלי אוזון. החברה עושה בדיוק את מה שרבנר נהג לכתוב עליו בבלוג - שילבה את כל החידושים הגדולים ביותר בתחום הטכנולוגיה, בין אם זה אפליקציות לסמארטפונים ולטאבלטים, בניית פורטלים לתוכניות טלוויזיה, ופיתוח פורומים שמשתפים את הצופים או הגולשים בתוך עולמות התוכן, באופן שעד אז לא נראה כמו בארץ. רבנר, כך נראה, התאים לדה בוקס כמו כפפה ליד: שלושה חודשים לאחר המינוי הוא קיבל את אחת המלגות היוקרתיות בעולם הטלוויזיה, מטעם EMC (Entertainment Master Class). כעת, אוטוטו בן 36, הוא סמנכ"ל התוכן בדה בוקס ומנהל הקריאטיב בחברת Screenz - מיזם משותף של דה בוקס עם אתר מאקו מבית קשת, שבמסגרתו מייצרת החברה מערך ניו מדיה שלם סביב מותגי טלוויזיה כמו "אל תפיל את המיליון". מי שצפה בתוכנית - וככל הנראה גם השתתף בה מהבית באמצעות שלל הדרכים שהציעה דה בוקס - יודע שמדובר בפורמט די מהפכני מבחינת השתתפות הצופים. מעבר לכך, רבנר מפתח תכנים ופורמטים לגופי טלוויזיה בארץ ובעולם, וכן תוכן אינטרנטי שממומן על-ידי מותגים מסחריים כגון שטראוס, 3M ופרוקטר אנד גמבל.

מה דעתך על התעשייה כיום?

"הטלוויזיה הישראלית מורכבת מכוחות אדירים, שעובדים בשביל שעתים ביום, 21:00 עד 23:00, הרוב המוחץ אלה פורמטים מיובאים מחו"ל. יש פה כמות אדירה של כישרונות והיציאה לחו"ל היא חובה. אנחנו חתיכת מותג. אני מאוד שמח שהלב של העשייה הוא בקרוס-מדיה ולא בתוכניות, כי השמיכה פה קצרה לכישרונות ולתקציבים - כולם מנסים לשרוד כל הזמן".

איפה אתה רואה את עצמך בעתיד?

"באותו מקום על הגל, רק שהגל יהיה גדול יותר".

לייאור אברנך

"פתחתי בלוג, ועצם כתיבת שלושה פוסטים בשבוע הפכה אותי למומחה. הפכתי בתוך חודשים מאדם שכותב בלוג לאדם שפתאום יודע משהו שאחרים לא יודעים"

אישי: 33,
במערכת יחסים,
מתגורר
בתל אביב
השכלה: תיכונית
עוד משהו:
החל את דרכו
במקומונידיעות
תקשורת. לאחר
מכן עבר ללונדון,
משם הציע
כתבות לחדשות
ערוץ 10

הציעו לי את רבע לשמונה, כדי לייצר פלטפורמה טובה לחדשות, אבל רעדו לי הביצים מהמחשבה שאני אהיה זה שבגללו תקוצץ רבע שעה מלונדון וקירשנבאום. בחצות אתה לא חייב לרצות אף אחד בשביל הרייטינג ויכול לעשות את מה שאתה באמת מאמין בו".

ומה היה קורה אילו הערוץ היה נסגר?

"כנראה הייתי עובר לערוץ אחר, כי כרגע אין עדיין היגיון כמותי לשדר רק מהאינטרנט. בעוד כמה שנים זה ישתנה. לא יכול להיות שאנשים ימשיכו לפתוח טלוויזיה בשמונה, כי נותנים חדשות. לא יהיה יותר 'נותנים' - אתה תיקח. יש לי כל מיני רעיונות לגבי הרשת, אבל הם עדיין ערטילאיים".

אתה נשמע מאוד מחובר.

לרר צוחק. "זה ישמע מוזר, אבל יש לי יסודות טכנולוגיים. החבר'ה שלי, בני ה-22, שעובדים במערכת התוכנית, מנסים להסביר לי כל מיני דברים, ולוקח לי לפעמים זמן להבין, אני יותר על תקן ה-Middle Man - המתווך בין העולמות. אני מבין את הטכנולוגיים".

הן שליטא